

BORÅS TINGSRÄTT
Södra enheten

DOM
2021-02-12
meddelad i
Borås

Mål nr: B 4319-20

PARTER (Antal tilltalade: 1)

Tilltalad

BAHAR Halid Ahmed, 19900408-8119
Viskastigen 40 A Lgh 1003
432 67 Veddige
Medborgare i Bulgarien och Sverige

Offentlig försvarare:

Advokat Beatrice Eddysson Rämsell
Advokatbyrån Rämsell AB
Håbols Stom 320
668 91 Ed

Åklagare

Kammaråklagare Martin.K Svensson
Åklagarmyndigheten
Åklagarkammaren i Borås
Box 624
503 15 Borås

Målsägande

Sekretess 1, se Partsbilaga sekretess
Sekretess

Målsägandebiträde:

Biträdande jurist Bodil Ericsson
Advokatfirman Filippa AB
Alelungsgatan 3
412 66 Göteborg

DOMSLUT

Brott som den tilltalade döms för

Våldtäkt mot barn, 6 kap 4 § 2 st brottsbalken
2020-12-21

Påföljd m.m.

Fängelse 2 år 6 månader

Om domstolens behandling av personuppgifter, se www.domstol.se/personuppgifter. Kontakta oss för information på annat sätt.

Besöksadress

Rådhuset,
Österlånggatan 35-37

Öppettider

måndag - fredag
08:00-16:00

Postadress

Box 270
501 13 Borås

E-post

sodra.boras@dom.se

Telefon

033-17 70 00

Webbplats

www.borastingsratt.se

Skadestånd

Bahar Ahmed ska betala skadestånd till Sekretess 1/NN1 med 140 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 21 december 2020 till dess betalning sker.

Förverkande och beslag

1. Beslaget av trosor, beslagtaget från målsäganden, ska bestå tills domen vinner laga kraft. Det beslagtagna ska därefter återlämnas (Polismyndigheten Region Väst, beslagsliggare nr. 2020-5000-BG158873.1).
2. Beslaget av kalsonger, beslagtaget från Bahar Ahmed, ska bestå tills domen vunnit laga kraft. Det beslagtagna ska därefter återlämnas (Polismyndigheten Region Väst, beslagsliggare nr. 2020-5000-BG158944.1).
3. Beslaget av textilklipp och täcken, beslagtaget från Öxnevalla ungdomshem, ska bestå tills domen vunnit laga kraft. Det beslagtagna ska därefter återlämnas (Polismyndigheten Region Väst, beslagsliggare nr. 2020-5000-BG159204.1-4).

Häktning m.m.

Bahar Ahmed ska stanna kvar i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

Sekretess

Sekretessen enligt 35 kap. 12 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska bestå för uppgifter som har lagts fram vid förhandling inom stängda dörrar och som kan röja Sekretess 1/NN1:s, Sekretess 1A/NN1A:s och Sekretess 1B/NN1B:s uppgifter. Detsamma ska gälla målsägandens identitetsuppgifter i partsbilagan till denna dom.

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 800 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Advokat Beatrice Eddysson Rämssell får ersättning av staten för sitt uppdrag som offentlig försvarare med 121 390 kr. Av beloppet avser 60 562 kr arbete, 31 320 kr tidsspillan, 5 230 kr utlägg och 24 278 kr mervärdesskatt.
 2. Bodil Ericsson får ersättning av staten för sitt uppdrag som målsägandebiträde med 53 461 kr. Av beloppet avser 33 203 kr arbete, 8 483 kr tidsspillan, 1 083 kr utlägg och 10 692 kr mervärdesskatt.
 3. Staten ska stå för kostnaden för försvararen och målsägandebiträdet.
-

YRKANDEN M.M.**Våldtäkt mot barn, alternativt våldtäkt**

Åklagaren har yrkat ansvar för i första hand våldtäkt mot barn, 6 kap 4 § andra stycket brottsbalken, enligt följande gärningsbeskrivning:

Bahar Ahmed har haft oralt och vaginalt samlag med målsäganden som var 17 år och för vars vård och tillsyn Ahmed svarade på grund av en myndighets beslut.

Vid bedömningen skall det särskilt beaktas att Ahmed har använt våld genom att trycka sig mot målsäganden, vrida och putta ner henne i sängen, dra ner henne, dra av henne byxorna, dra i hennes hår samt genom att dra till sig hennes huvud och trycka upp hennes mun.

Det hände den 21 december 2020 på Öxnevalla ungdomshem, Brännared 1, Öxnevalla, Marks kommun.

Bahar Ahmed begick gärningen med uppsåt. Han var åtminstone oaktsam beträffande omständigheten att målsäganden var under 18 år.

I andra hand har *åklagaren* yrkat ansvar för våldtäkt, 6 kap 1 § brottsbalken, enligt följande gärningsbeskrivning:

I andra hand har Bahar Ahmed, tid och plats som ovan, genomfört oralt och vaginalt samlag med målsäganden som inte deltog frivilligt. Deltagandet har varit en följd av det våld som beskrivs ovan och Ahmed har förmått målsäganden att delta genom att allvarligt missbruka att målsäganden stod i beroendeställning till honom.

Bahar Ahmed har förnekat att han gjort sig skyldig till våldtäkt mot barn eller våldtäkt. Han har vidgått att han har haft oralt och vaginalt samlag med målsäganden på den tid och plats som angetts i gärningsbeskrivningen. Han har förnekat att han haft kännedom om att målsäganden var 17 år. Han har bestritt att han svarat för hennes vård och tillsyn på grund av en myndighets beslut. Han har bestritt att han använt någon form av våld. Han har bestritt att målsäganden befunnit sig i beroendeställning till honom. Han har förnekat att han skulle ha haft uppsåt till att hon inte samtyckt till samlagen och gjort gällande att han inte har haft anledning att tro att det inte förelegat samtycke.

Enskilt anspråk

Målsäganden (NN1) har yrkat att tingsrätten ska förplikta Bahar Ahmed att betala skadestånd till henne med totalt 140 000 kronor, jämte ränta enligt 4 och 6 §§ räntelagen från den 21 december 2020 till dess betalning sker. Av beloppet avser 125 000 kr ersättning för kränkning och 15 000 kr ersättning för sveda och värk.

Bahar Ahmed har bestritt skadeståndsanspråket med hänvisning till sin inställning i ansvarsdelen. Han har inte kunnat vitsorda något belopp som skäligt i och för sig men har inte haft någon erinran mot sättet att beräkna ränta.

Beslagsyrkanden

Åklagaren har yrkat att beslaget av målsägandens trosor, Bahar Ahmeds kalsonger samt textilklipp och täcken från Öxnevalla ungdomshem, ska bestå till dess domen vinner laga kraft, varefter godset ska återlämnat (beslagsnummer se stämningsansökan, punkterna 1-3).

Parterna har inte haft någon erinran mot yrkandena.

UTREDNINGEN

Åklagaren och målsäganden har åberopat den skriftliga bevisning som framgår av bilaga 1 samt protokollet.

Bahar Ahmed har åberopat den skriftliga bevisning som framgår av protokollet.

Som muntlig bevisning har åklagaren och målsäganden åberopat målsägandeförhör med NN1 samt vittnesförhör med hennes föräldrar NN1A och NN1B och med hennes väninna, Felicia Magnusson. Åklagaren har vidare åberopat vittnesförhör med Liljana Savic som arbetade som behandlingspedagog på SiS ungdomshem Fagared, enhet Öxnevalla samt med enhetschefen på ungdomshemmet, Susanne Kohman.

Bahar Ahmed har hörts över åtalet.

DOMSKÄL

FRÅGAN OM ANSVAR FÖR VÅLDTÄKT MOT BARN

Inledning

Åklagaren har yrkat ansvar för i första hand våldtäkt mot barn, enligt 6 kap 4 § andra stycket brottsbalken. Om rekvisiten för straffansvar enligt 6 kap 4 § brottsbalken är uppfyllda ska den bestämmelsen tillämpas, även om också rekvisiten för våldtäkt enligt 6 kap 1 § är uppfyllda (se prop. 2004/05:45 s.134). Mot den bakgrunden prövar tingsrätten i första hand frågan om ansvar för våldtäkt mot barn.

I 6 kap. 4 § första och andra stycket brottsbalken stadgas, såvitt är av intresse här, att den som genomför ett samlag eller en annan sexuell handling som med hänsyn till kränkningens allvar är jämförlig med samlag, med ett barn som fyllt femton men inte arton år och för vars vård eller tillsyn gärningsmannen ska svara på grund av en myndighets beslut, döms för våldtäkt mot barn till fängelse i lägst två och högst sex år.

Av 6 kap. 13 § brottsbalken följer att till ansvar för bland annat våldtäkt mot barn döms även den som inte haft uppsåt till men varit oaktsam beträffande omständigheten att den andra personen varit under arton år.

I målet är utrett att NN1 vid den aktuella tidpunkten var 17 år gammal. Bahar Ahmed har emellertid invänt att han har saknat uppsåt till att NN1 endast varit 17 år gammal och att han inte heller har varit oaktsam i förhållande till den omständigheten.

Av den dom från Förvaltningsrätten i Göteborg som åberopats framgår att NN1 den 22 september 2020 omhändertogs omedelbart med stöd av 6 § lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga (LVU). Förvaltningsrätten fastställde beslutet den 30 september 2020. Genom domen, daterad den 4 november 2020, beslutades att NN1 skulle beredas vård med stöd av 1 § andra stycket och 3 § LVU, samt att beslutet skulle gälla omedelbart. Skälet till beslutet om tvångsvård i förvaltningsrättens dom var att NN1 bedömdes inte kunna fullfölja den vård hon behövde på frivillig väg. NN1 stod således från denna tidpunkt under vård och tillsyn av de som arbetade på det

behandlingshem som NN1 placerats på, dvs. SiS ungdomshem Fagared, enhet Öxnevalla.

Genom vad Bahar Ahmed själv har medgett, vilket vinner stöd av såväl den skriftliga bevisningen som av vad enhetschefen, Susanne Kohman, har berättat, står det klart att han vid den aktuella tidpunkten var anställd som behandlingsassistent på SiS ungdomshem Fagared, enhet Öxnevalla. Bahar Ahmed har emellertid invänt att han inte har haft sådana arbetsuppgifter att NN1 kan anses ha stått under hans vård och tillsyn.

Genom vad Bahar Ahmed själv har erkänt, i förening med vad NN1 har berättat, står det klart att han har haft oralt och vaginalt samlag med NN1 vid den aktuella tidpunkten. Bahar Ahmed har dock förnekat att han skulle ha använt våld genom att trycka sig mot målsäganden, vrida och putta ner henne i sängen, dra ner henne, dra av henne byxorna, dra i hennes hår samt genom att dra till sig hennes huvud och trycka upp hennes mun.

Mot bakgrund av vad som ovan redogjorts för har tingsrätten att ta ställning till följande frågor:

- 1) Har Bahar Ahmeds arbete varit sådant att NN1 ska anses ha stått under hans vård och tillsyn i den mening som avses i 6 kap 4 § andra stycket brottsbalken?
- 2) Har Bahar Ahmed haft uppsåt till att NN1 endast var 17 år gammal, eller har han varit oaktsam i förhållande till den omständigheten?
- 3) Har Bahar Ahmed vid samlagen agerat på det sätt som åklagaren har gjort gällande i gärningsbeskrivningen?

Tingsrätten kommer nedan att redogöra för den bevisning som har åberopats i dessa delar samt hur tingsrätten värderar denna bevisning.

Har Bahar Ahmeds arbete varit sådant att NN1 ska anses ha stått under hans vård och tillsyn i den mening som avses i 6 kap 4 § andra stycket brottsbalken?

Som ovan redogjorts för är det utrett att Bahar Ahmed vid den aktuella tidpunkten var anställd som behandlingsassistent på Öxnevalla behandlingshem. Han har under förhöret med honom berättat om sitt arbete. Utöver hans berättelse har också behandlingspedagogen Liljana Savic samt enhetschefen Susanne Kohman hörts. De hörda har berättat i huvudsak följande.

Bahar Ahmed

Första gången han arbetade på Öxnevalla var i slutet på oktober eller i början på november 2020. Han hade tidigare jobbat i ungefär ett år som behandlingsassistent. Han har varit timanställd och har haft tremånadersanställningar tidigare. Han hade fått besked att de inte hade möjlighet att anställa honom tills vidare. Det stämmer att han inte hade den utbildning som krävdes för att bli fast anställd som behandlingsassistent. Han har inte fått någon internutbildning när det blev tjejavdelning i början av oktober. Det finns regler och rutiner och det är dem man följer. Han har hört av andra i personalen vad han skulle göra.

När man är timanställd arbetar man inte i ett team, man stöttar upp där det behövs. Som en förstärkning. Man är inte kontaktperson till någon. Om man är kontaktperson har man två personer som man ansvarar för. Då gör man som chefen eller socialtjänsten säger till en.

Hans arbetsuppgifter som behandlingsassistent var att servera mat, plocka i ordning, låsa upp dörrar, klippa gräs, hjälpa de boende att ringa etc. Killar visiterar killar och tjejer visiterar tjejer. Om visitation ska ske ska det vara beslut från chefen. Samma sak gäller för rumsvisitation. Om chefen säger åt honom att visitera någon så måste han göra det. Det var inte han som bestämde. Han hade ingen koll på de boende. De sakerna som är med på listan över särskilda befogenheter utför han om chefen beslutar om det. Han var på plats, på avdelningen och hade direktkontakten med ungdomarna.

Liljana Savic

När man börjar som behandlingsassistent med fast anställning får man en grundutbildning. Timvikarier får en introduktionsutbildning. Hon vet inte om Bahar Ahmed hade fått någon utbildning.

Hon har jobbat med Bahar Ahmed (Bahar) men de ingick inte i samma team. När Bahar gick som timvikarie jobbade de lite mer ihop. Det var i höstas, tror hon. Sedan var han pappaledig. Hon vet inte varför han var timvikarie, hon tror att han kan ha valt det själv.

Susanne Kohmann

Bahar Ahmed var timanställd på akutavdelningen för pojkar från maj 2019. Hon var då biträdande avdelningsföreståndare för akutavdelningen. Bahar Ahmed har varit både timanställd och vikarie. Sista vikarietiden var på ungefär 11 månader.

Öxnevalla blev ett flickhem i oktober 2020. Bahar Ahmed var månadsanställd på Öxnevalla till den 30 november 2020. Därefter har Bahar Ahmed varit timanställd. Som timanställd utför man samtliga arbetsmoment på avdelningen. Man ska vara behjälplig vid utresor, måltider, etc. Arbetsuppgifterna för en tillsvidareanställd innebär mer ansvar därför att man är kontaktperson för den placerade, man har mer kontakter med socialtjänsten och med vårdnadshavare etc. Som timanställd svarar man också i telefon och har också kontakter med socialtjänsten. De särskilda befogenheterna är desamma oavsett om man är timanställd eller tillsvidareanställd eller vikarie. När man är timanställd blir man bokad i ett tidssystem. Det kan gå en vecka utan att man arbetar.

För vikarier har de en vikariesamordnare. Vikarierna går en introduktionsutbildning. Hon vet inte hur omfattande den är men det kan vara 1-2 dagar. Bahar Ahmed har genomgått en sådan utbildning. Utbildningen avhandlar bl.a. ämnena målgrupp och bemötande, särskilda befogenheter, tjänstemannarollen, LVU och LSU samt självmordsprevention. Ansvar för att sköta utbildningen faller på timvikariesamordnaren. För Bahar Ahmeds del var det Börje Skotnäs som höll

utbildningen. Bahar Ahmed har också haft kontaktpersonsansvar, det kan man ha även som timvikarie eller vikarie. Bahar Ahmed har dock inte varit kontaktperson för NN1.

Personalen fattar inga beslut utifrån de särskilda befogenheterna, men finns det en misstanke kan de bereda beslut. Vård i enskildhet beslutar institutionschefen om. Det är personalen som verkställer besluten. Om det är akut får man vidtala chefen skyndsamt. Är det fråga om att förhindra våld är det självklart att personalen får gripa in.

Tingsrättens bedömning

Genom de uppgifter som Susanne Kohman har lämnat, vilka tingsrätten inte finner anledning att ifrågasätta tilltron till, står det klart att Bahar Ahmed har haft i allt väsentligt samma uppgifter som tillsvidareanställda behandlingsassistenter på Öxnevalla behandlingshem. Han har fått en internutbildning och har haft direktkontakten med NN1 och andra placerade ungdomar på avdelningen. Han har haft att verkställa beslut, även ingripande tvångsåtgärder, som fattats av institutionschefen. Därmed står det klart att NN1 har stått under hans vård och tillsyn i den mening som avses i 6 kap 4 § andra stycket brottsbalken, under den aktuella tidpunkten.

Har Bahar Ahmed haft uppsåt till att NN1 endast var 17 år gammal, eller har han varit oaktsam i förhållande till den omständigheten?

Bahar Ahmed har gjort gällande att han inte kände till NN1s ålder och att han inte heller har varit oaktsam i förhållande till den omständigheten. I förhör har han berättat i huvudsak följande om detta. Han har utgått ifrån att NN1 var över 18 år, eftersom han varit med när hon har köpt cigaretter, som man ju måste vara över 18 år för att få inhandla. Han tyckte att hon såg ut att vara över 18 år. Han har inte sett några handlingar på NN1 och han visste inte varför hon var på Öxnevalla. Han hade inte helt klart för sig vad LVU var. Han visste inte varför tjejerna var där. Det han visste var att tjejerna kunde bli placerade där om de hade begått brott eller umgåtts med fel personer. Han visste att de tjejer som placerades på den avdelning där han jobbade var

mellan 15 och 21 år. Han har inte känt att han har haft någon roll i NN1s liv. Hans uppgift i förhållande till NN1 var att göra det som chefen sa till honom att han skulle göra.

Liljana Savic har berättat att personalen får övergripande information om de ungdomar som kommer dit och att man genom den övergripande informationen får veta varför ungdomarna är placerade där och hur gamla de är. Hon har också berättat att hon tycker att Bahar Ahmed har varit bra i jobbet, att han har utvecklats bättre och bättre. Enligt henne har han gjort det han skulle göra och arbetat med ungdomarna.

Susanne Kohman har, utöver vad hon tidigare har redogjort för om vilken utbildning och information Bahar Ahmed fått i arbetet, också berättat i huvudsak följande. Personalen får veta orsaken till placeringen när en ungdom kommer till dem. De har en tavla i personalkorridoren där planeringsbesluten finns uppsatta. Placeringsorsaken är känd och i den upprättade trygghetsplanen finns information om t.ex. hur man ska bemöta en person vid ilska eller dåligt mående. Ungdomar under 20 år får röka om vårdnadshavaren godkänner det. Personalen köper aldrig cigaretter åt dem.

Tingsrättens bedömning

Tingsrätten har ovan gjort bedömningen att det saknas anledning att ifrågasätta tilltron till vad Susanne Kohman har berättat. Av hennes uppgifter står det klart att Bahar Ahmed har arbetat under sammanlagt omkring ett års tid på Fagared, även om hans arbetstid på den nya flickavdelningen Öxnevalla varit kortare. Det står vidare klart att han har fått utbildning i bl.a. vad LSU och LVU är. Vad Bahar Ahmed själv har uppgett om att han inte skulle ha haft klart för sig vad LVU innebar framstår därmed inte som trovärdigt.

Vad Liljana Savic och Susanne Kohman har berättat talar vidare starkt för att Bahar Ahmed visste hur gammal NN1 var och att hon hade placerats på den avdelning där han jobbade med stöd av LVU, en form av tvångsvård som endast kommer i fråga för ungdomar under 18 år. Det framstår nämligen som osannolikt att Bahar Ahmed skulle ha underlåtit att ta del av den information om NN1 som funnits tillgänglig i

personalkorridoren och som han rimligen har behövt känna till för att kunna utföra sitt arbete på ett bra sätt. Det är således mycket som talar för att Bahar Ahmed har varit väl medveten om NN1s ålder. Mot hans bestridande kan detta emellertid inte anses vara bevisat. Det måste dock anses stå klart att han åtminstone insett risken för att NN1 var under 18 år. Vad Bahar Ahmed har berättat om att han har varit med vid flera tillfällen när NN1 har köpt cigaretter – en uppgift som inte har motbevisats – ändrar inte den bedömningen. Informationen om NN1s ålder har funnits tillgänglig för Bahar Ahmad och det får anses ha varit förutsatt att han skulle ta del av denna som ett led i sitt arbete. Det han själv har gjort gällande, nämligen att han inte hade tagit del av informationen och inte heller på något annat sätt försökt kontrollera uppgiften om NN1s ålder, visar att NN1s ålder inte har varit ett relevant skäl för honom att avstå från att ha samlag med henne. Med andra ord, han har antingen känt till att NN1 varit under 18 år gammal eller i vart fall insett risken för att så kunde vara fallet och trots detta inte brytt sig om att ta reda på hur de förhöll sig med den saken. Han har således haft s.k. likgiltighetsuppsåt till att NN1 varit under 18 år gammal vid gärningstillfället.

Har Bahar Ahmed vid samlagen agerat på det sätt som åklagaren har gjort gällande i gärningsbeskrivningen?

Bahar Ahmed har erkänt att han har haft oralt och vaginalt samlag med NN1 på den tid och plats som angetts i gärningsbeskrivningen. Till följd av tingsrättens bedömning ovan är det också styrkt att NN1 vid tillfället stod under hans vård och tillsyn på grund av en myndighets beslut och att hon var under 18 år gammal. Det är också styrkt att Bahar Ahmeds uppsåt har omfattat dessa omständigheter. Åtalet för våldtäkt mot barn är därmed styrkt.

Vad tingsrätten härefter har att ta ställning till är om det också är styrkt att Bahar Ahmed vid samlagen har agerat på det sätt som åklagaren har gjort gällande, vilket får betydelse för såväl straffmätningen och bedömningen av det enskilda anspråket. Bevisningen i denna del består av de hördas berättelser, vilka redovisas i relevanta delar nedan.

NN1s berättelse

Hon kom till Öxnevalla i oktober någon gång. Hon tyckte att det var bra där. Tjejerna var snälla. De som jobbade där var snälla. Bahar Ahmed (Bahar) träffade hon första gången kanske en månad efter att hon kommit dit. Hon och Bahar hade ingen särskild kontakt, han var som vem som helst i personalen. De hade ingen konflikt. Hon hade inte blivit förbannad på honom eller så. Han hade inte varit otrevlig mot henne. Hon och de andra tjejerna har visslat och skämtat och slängt lite sexuella ord omkring sig, men det var bara på skämt.

Den 21 december hade de en tipspromenad. De hade varit ute och gått runt hela huset och svarat på frågor om julen. Bahar hade varit som vanligt, lite flörtig men inte på något läskigt sätt. Hon var därefter på avdelningen. Hon spelade kort eller kollade film tillsammans med de andra ungdomarna. Hennes bästa vän, Hanna, var också där. Hon hade telefontid kl. 18, det hade hon varje måndag och torsdag. Personalen skulle följa med henne upp till det ställe hon kunde ringa ifrån. Hon bad Bahar att hämta hennes telefon. Telefonerna var inlåsta men när man har telefontid gick personalen och hämtade telefonen. Hon frågade Bahar om han kunde hämta hennes telefon. Hon väntade på honom vid den låsta dörren vid intaget. Alla dörrar på boendet var låsta.

Han kom med mobilen och de gick upp till det andra huset, till Norrgården. Det var en backe upp dit. Bahar låste upp dörren åt henne. I stället för att gå ut och låsa gick han in och låste. Hon hade inte varit med om det tidigare. Hon tänkte att det var konstigt, för man har ju telefontid själv, helt själv, så hon tyckte mer att det var lite konstigt. Hon visste inte om han skulle kolla någonting eller vad det var. Han gick in, hon gick före. Hon gick upp och sa: "Min telefon är död, jag måste ladda den.". Hon frågade aldrig varför han var där. Hon ställde sig vid sovrumsdörren. När hon stod vid dörren kom han mot henne och satte sin hand mot väggen bakom henne. Hon tror att hon blev mer chockad, tyckte att han var lite knäpp. Hon fattade inte först. Sedan börjande han pussa på henne. Hon sa "nej, jag har min kille". Han log såhär äckligt, inte genuint utan äckligt. Han fortsatte. Hon sa igen "nej" eller "sluta". Han lyssnade inte på henne.

Hon blev tyst. Hon sa inget mer. Hon försökte inte putta bort honom. Hon försökte gå in i väggen men det gick ju inte. Han tog tag i hennes axlar. Han var våldsam men skadade inte henne. Han tog tag i hennes armar och vred henne så att hon kom igenom dörröppningen. Han kastade ner henne på sängen. Han puttade ner henne i sängen. Hon satte sig ganska fort på sidan av sängen med knäna upp. Han drog ner hennes fötter. Hon sa ”det här är ingen bra idé”. Han reagerade inte på det. Han pratade med henne hela tiden som att hon var med på det, att det var någon slags rollspel. Sådant som man ser på film och som inte ska hända alls. När han skulle ta bort hennes byxor stod han vid fönstret och sa ”jag drar ner persiennen så att ingen ser oss”, som att hon hade bett honom göra det, eller skulle vilja att han gjorde det. Sedan drog han i hennes byxor. De hamnade vid låren. Hon drog upp dem och han drog ner dem igen. Sedan tog han av sig sina byxor. Hon låg på rygg då, det gjorde hon nästan hela tiden i början. När han började sa han efter en stund att hon var ”våldigt trång”. Han sa också att han ”hade kunnat ligga och äta henne hela natten” och han sa ”herregud”, vid något tillfälle. Hon svarade inte på det. Hon har aldrig känt den känslan tidigare. Hon kunde inte göra någonting. Han drog hennes ben mot sig så att hon hamnade väldigt nära. Sedan drog han av hennes trosor. Hon tror att hon fortfarande låg på rygg. Han höll henne i sidan så att när han flyttade på henne var det underkroppen som flyttades och överkroppen bara följde med. När han började låg hon på rygg, sedan flyttade han henne och lade henne på sidan i stället. Han höll henne på ryggen och midjan. Han började ha samlag med henne. Penetrationen var våldsam men det gjorde inte ont på det sättet. Hon kan inte förklara hur det kändes. Han flyttade på henne under tiden. Hon hade hela tiden en tröja på sig, den var axellös. Han drog ner den och började suga på hennes ena bröst. Efter en stund tog han tag i hennes hår, väldigt hårt. När han drog i hennes hår hamnade hon på knä. Han tryckte penis mot hennes mun. Hon öppnade inte munnen först, så han tryckte i några sekunder så att hon öppnade. Han stod upp hela tiden förutom när han låg över henne. Sedan fortsatte han. Han hade oralsex på henne. Hon förstod inte det alls. Han höll i hennes händer. Hon förstod inte att han gjorde så eftersom hon inte var med på det. Han hade oralsex på henne under mycket kortare än något av det andra som hände. Det var några sekunder. Med att han bitit på hennes kropp, som hon tidigare sagt, menade hon det han gjorde under tiden som hon låg på rygg och han låg över

henne. Det var inte hårt. Skälet till att hon inte i det första förhöret berättade om att han haft oralsex på henne var att hon skämdes och att hon inte hade riktigt pejl på alla detaljer. I slutet så frågade han henne om hon hade skydd. Hon låg då på rygg igen och han var inne i henne. Hon tror att hon nickade. Han frågade om han fick komma i henne. Hon svarade inte. Hon blev nog väldigt rädd.

När han var klar tog han på sig sina byxor. Han hade inte tagit av dem helt, har hon för sig. Hon klädde också på sig. Sedan skulle hon gå ner till toaletten på våningen under. När han gick ner till boendet igen gick han före. Han stannade till och gav henne en puss i pannan eller på kinden. Hon tyckte allt var väldigt obehagligt. Sedan sa han ”vi ses därnere” och gick. Hon sa ingenting till honom.

Hon stannade kvar och gick på toa. Hon gick för att tvätta sig. Hon stod och tittade sig i spegeln och kände sig så smutsig. Någon hade bara gjort som den ville utan att lyssna på henne. Sedan gick hon ut precis utanför dörren. Hon tog en cigg. Hon tror att hon ringde till Felicia innan hon ringde till sin mamma. Hon tror att hon sa ”jag sade nej”, eller något sådant. Felicia sa att hon skulle ringa sina föräldrar, så de lade på. Hon hade fortfarande telefontid. Felicia sa att det var viktigt att hon berättade för sina föräldrar om vad som hade hänt. Hon ringde sin kille på snapchat, hon ville tänka på annat. De pratade men han märkte hela tiden att det var något. Hon lade på och sa att hon skulle ringa mamma.

Hon ringde sin mamma, hon var jätteledsen. Hennes mamma frågade vad som hänt, och hon sa ”jag har precis haft sex”. Hennes mamma frågade med vem och hon svarade ”personalen” och bröt ihop. Hennes mamma fattade att hon inte hade varit med på det. Hennes mamma blev arg och hennes pappa kom in i samtalet. De ville att hon skulle göra en anmälan. Hennes pappa sa ”det här svinet ska inte få jobba kvar”. Hennes föräldrar ringde polisen. Polisen ringde upp henne. Hon minns inte riktigt vad hon svarade. Hon vet att hon sa att hon inte ville göra en anmälan. Hon sa att hon inte ville att polisen skulle komma dit. Hon var rädd att Bahar skulle bli arg på henne och det har hon varit hela tiden. Det är ingen som kan garantera att han inte kommer att söka upp henne. Polisen sa att de skulle ringa upp henne. De hann inte ringa upp innan

tiden var slut. Polisen ringde till avdelningen i stället och pratade med personalen. Hade det inte varit för hennes föräldrar hade hon aldrig vågat anmäla.

Hon skrev till sin kille, hon hade skuldkänslor för att det kändes som att hon hade gjort fel mot honom. Hon skrev till honom och frågade hur han skulle reagera om hon berättade något allvarligt. Hon sa att hon inte ville prata alls. Hon tänkte att det var lättare. Hon sa namnet på en annan person i personalen, för att hon var rädd att Bahar skulle göra något. Hennes kille ringde till avdelningen och var arg. Sedan ringde han upp Liljana, en personal på boendet. Sedan kom Liljana upp till henne. Hon pratade inte med Liljana, berättade inte vad som hänt. Hon förnekade det. Liljana fattade vad som hade hänt. Liljana blev väldigt ledsen. De gick ner till avdelningen igen. Liljana gick med in i hennes rum och sa till de andra att hon skulle vara för sig själv. Hon gick ut igen från rummet medan Liljana ringde till sin chef. Det var något hon skulle göra. Sedan gick hon tillbaka in i rummet. Liljana kom in i rummet igen. De var båda ledsna. Hon minns inte så mycket. Hon har försökt att komma ihåg men samtidigt skjuta bort det. Hon gick ut på avdelningen igen, hon tror att de andra hade bakat. Hon gick in i köket. Bahar stod inne i köket, han gestikulerade åt henne att komma. Hon frågade vad han ville. Han frågade varför hon kom sent. Hon svarade att hon pratat med sin pappa. Tjejerna fattade att något var fel. Hon skyllde på att hennes katt hade dött. Men Hanna trodde inte på det. Hanna förstod att det var något annat.

Hanna kom och de stod och pratade. Hon kramade Hanna och blev jätteledsen. Hon sade till Hanna att hon inte fick reagera, inte göra någon min eller något annat. Sedan berättade hon för Hanna vad som hänt. De gick till spelrummet. Hanna lyssnade och förstod. Hanna var arg och ledsen. Hanna försökte få henne på bättre humör genom att prata om annat. Det hjälpte inte.

Sedan såg de att Bahar stod utanför och tittade in. Han gick in och satte sig i fåtöljen bredvid henne. Hanna blev jättearg och sa till honom ”jävla svin, gå ut härifrån, kan inte vi få sitta och prata”. Hon höll Hanna i handen och skakade. Men hon sa inget. Bahar frågade henne varför Liljana gick runt så mycket, varför hon var så stressad. Hon sa till Bahar något om att varför skulle hon bryr sig om vad Liljana gjorde. Hanna

sa åt Bahar igen att gå ut. Bahar ställde sig upp och gick ut. De pratade vidare. Hanna sa att hon märkte att han dolde något, att han var nervös. Hon berättade för Hanna vad som hänt, att han hade haft sex med henne mot hennes vilja. Hon sa inte att hon hade blivit våldtagen, det kan hon knappt säga nu heller. Hon låtsades som att ingenting hade hänt inför de andra tjejerna. Hon känner ett hat mot Bahar. Hon ville skada honom. När de hade pratat färdig, hon och Hanna, gick de ut på avdelningen igen. Hon tror att hon tog lite mer kaka. Hanna var med henne hela tiden. Sedan skulle Hanna göra något med en personal.

Det ringde och hon fick höra att hon skulle komma och ta sin medicin. Hon gick. Bahar kom efter henne och började prata på vägen bort. Han frågade hur det var, om hon sagt något. Hon förnekade det. Han frågade om de sett något, ”typ dina trosor eller något”. Hon sa ”sluta gå efter mig, folk kommer att fatta”. Hon sa det för att hon ville att han skulle hålla avstånd. Liljana kom och sa att de skulle åka till sjukhuset. Bahar kom igen och frågade vart de skulle, vad de skulle göra där etc. Han frågade igen. Sedan kom Liljana. De åkte till sjukhuset i Borås. De pratade inte på vägen. Hon tror att hon lyssnade på musik hela vägen.

Det enda hon sa var ”nej” och hon tror att hon sa ”sluta”. Hon tror att hon sa det väldigt tyst. Det var lätt att uppfatta det. Det var ingenting som hon gjorde under händelseförloppet som hade kunnat få honom att tro att hon var med på det. Hon har tänkt på det mycket efteråt, att hon inte borde ha skojat så med tjejerna, eller med honom. Hon har inte tänkt på det som att det skulle uppfattas så. Hon gör alltid så, det spelar ingen roll vem det är. Hon sa grejer, det var en jargong. Hon kunde säga till någon att den såg väldigt sexig ut, eller ”dig hade jag velat ta in i rummet”. Det var bara till de andra tjejerna hon sa så. Personalen kunde skratta åt det och tycka att de var barnsliga. Hon gjorde ingenting mot Bahar. Hon har inte pussat på honom eller någonting sådant. Hon skulle aldrig få för sig att göra det med en personal. Vid ett annat tillfälle när hon och Hanna satt ute och skulle gå upp till gymmet har Bahar tagit upp en bild på sin telefon och visat dem. Det var en bild på honom själv, när han hade som trosor fast på en kille, och var helt inoljad. De skrattade åt bilden. Hanna sa att han var sliskig. Detta måste ha varit innan december i alla fall. Bahar brukade alltid ha

tighta tröjor. Han var enorm. Han hade kunnat skada någon allvarligt. Hon själv är 1,71 cm lång och väger 59 kg.

Hon har mått jättedåligt efter händelsen. Hon blev väldigt arg och ledsen. Hon kastade sönder saker men skadade aldrig någon. Hon blev avskild från de andra. Hon fick veta att det var för hennes bästa men hon mådde jättedåligt och ännu sämre p.g.a. avskiljandet. Innan hon flyttade hem till sina föräldrar satt hon vid ett tillfälle ute och rökte och blev slagen av en annan tjej, för att hon hade tittat på henne. Hon har varit lugnare sedan hon flyttade hem. Hon klarar inte att se filmer som handlar om sådant här. Hon har sovit dåligt. Hon har inte fått någon samtalskontakt. Hon kan inte ha sex med sin pojkvän som tidigare.

Bahar Ahmeds berättelse

Det här började inte den aktuella dagen. Det började några veckor tidigare. NN1 var fysiskt nära honom varje gång hon fick tillfälle. Hon tog på hans axlar, hans huvud och senare på rumpan. Varje gång hon gjorde det markerade han, genom att säga ”håll inte på såhär, sluta, folk kommer tro att det är något mellan oss om du gör såhär”. Hon gjorde det varje gång hon fick chansen. Sedan började hon med något annat. Hon bad honom komma till hennes rum och påminna henne om saker. När han kom var hon i underkläder. Då gick han. En annan gång började hon klä av sig när han var där. En annan gång när han hade påmint henne om att det var mat hörde han NN1 säga till sin väninna att ”du ska se hans röv, vad jag hade gjort med honom om han inte varit personal”. Han ville inte att hon skulle hålla på såhär. Han har fru och barn. Det fanns fler tjejer som använde grova ord, men inte som visade närhet eller någonting sådant. NN1 har inte gjort så mot någon annan, vad han har sett. Han har inte visat någon bild på sig själv för Hanna och NN1. De visste att han tränade och har bett honom följa med till gymmet och visa hur man tränar. Han är 1,77 cm lång och vägde då ca 93-94 kg. Han har tränat sedan han var barn.

Det fanns två lägenheter som man kunde använda t.ex. när man fick besök. Den aktuella dagen ville NN1 gå till en av lägenheterna. Hon bad honom följa med henne upp dit och låsa upp dörren. Han gjorde det. När de kom fram till dörren och låste upp

sa hon ”var ska jag ladda min telefon?”. Han tänkte visa hur det såg ut däruppe och följde därför med in. NN1 sa att hon skulle ha extra telefontid eftersom mobilen inte var laddad. Hon lade ifrån sig mobilen. NN1 kom fram till honom och kramade honom och ville kyssas. Han besvarade hennes kyss. Han var med på det. Han hade blivit påverkad av allt hon gjort tidigare. De gick in i sovrummet och lade sig på sängen. Hon lade sig på rygg. De hade lite förspel. Han kysste hennes vänstra bröst. Han drog ner sina byxor och hon drog ner sina. De hade samlag i den positionen. Inte så länge. Sedan satte hon sig på sängen och gav honom oralsex. Sedan lade hon sig på rygg och han gav henne oralsex. Sedan lade han sig bakom henne och han frågade om hon hade skydd. Hon svarade ”ja”, han frågade vad och hon svarade ”PMS” eller något sådant. Det hela tog ca 5 minuter.

NN1 gick rakt in i det högra rummet och satte i laddaren i kontakten. Han var utanför rummet, i korridoren. Hon kom fram till honom i korridoren utanför lägenheten och kramade och kysste honom. Hon tog på hans rumpa, på snoppen. Hon tog på honom och smekte honom. Hon kysste honom. Sedan gick de in till rummet till vänster tillsammans. Det var ganska naturligt. De gick in och lade sig. NN1 lade sig först. Han lade sig efter henne. De fortsatte att krama och kyssa varandra. Direkt när de kom till sängen var det förspel. De tog på varandra, smekte varandra, kysste varandra. Hon sa inte nej, bad honom inte sluta. Han har inte knuffat henne. Han har inte tagit tag i och vridit på henne. Han har inte dragit ner hennes byxor. Hon drog själv ner dem till knäna, sedan drog han av resten. NN1 hade på sig byxor och tröja. Han hade på sig jeans och svart tröja. Han har inte hållit fast henne, inte dragit henne i håret. Han låste inte dörren om dem. Det är påhittat.

Det som gjorde att han utgick ifrån att hon var med på det var att hon hade närmat sig honom tidigare, hon hade tagit på honom, visat sig naken, det hade byggts upp en stämning. Det som NN1 gjorde med honom var att hon kramade och kysste etc. Det var inga konstigheter alls.

Sedan gick de tillbaka ner. Han gick ner först och hon kom sedan. Redan när han var på väg tillbaka ner till avdelningen ångrade han sig jättemycket, eftersom det var fel.

Han har fru och barn och borde inte vara med NN1. Det var också fel därför att han jobbade där.

När de skulle dela ut priser efter tipspromenaden såg han att det var något med NN1. Han reagerade på att NN1 såg konstig ut när hon kom tillbaka till avdelningen. Han hade ingen aning om att det kunde ha något att göra med vad de precis hade gjort. Han frågade henne inför alla ”har det hänt något?” Hon svarade att hennes katt hade dött. De delade ut priser. NN1 tackade när hon fick ett pris. Hon fortsatte berätta om sin katt. De satt och spelade kort. Efteråt gick de tillsammans och hämtade hennes järntablett. Han frågade om allt var bra. Hon sa ”sluta fråga, folk kommer att fatta att det är något”. Han tänkte inte på vad de hade gjort. Han ville inte tänka mer på det. Han tror att det var då som han fick besked från Liljana att han skulle stanna kvar på boendet. Sedan fick han höra att han blivit anmäld. De frågade hur han mådde, om han kunde åka hem själv och så.

Om han minns rätt hade NN1 försökt få permission tidigare. Chefen hade sagt nej. NN1 var väldigt förbannad över chefens beslut. Han hörde att NN1 ville hem över jul och absolut inte ville vara kvar. NN1 sa att hon skulle göra någonting. Hon kan ha gjort detta för att hon skulle få åka hem.

NN1Bs berättelse

Hennes dotter, NN1, blev placerad på Öxnevalla i augusti, hon minns inte vilken dag. Hon och NN1 har haft bra kontakt under tiden NN1 var där. NN1 ringde nästan varje dag, oftast kvällstid. Hennes uppfattning var att NN1 trivdes bra. Det var som en annan värld än på de andra behandlingshem som hon varit på tidigare, i Stockholm. NN1 mådde väl förhållandevis bra, hennes mående blev bättre och bättre. De pratade inte så mycket om personalen. NN1 kanske nämnde något namn och de pratade ju med personalen där de ringde dit. De hade ju också träffat några när de åkte ner, Solveig och Robin. De som var närmast NN1, hon minns inte namnen nu. Hon känner inte igen namnet Bahar Ahmed.

Den 21 december ringde NN1, vid 18-tiden på kvällen. De höll på att julgreja. Att NN1 skulle ringa var väntat. Hon hörde direkt att det var något. Hon minns inte riktigt vad som sas, hon minns mer en känsla. Hon frågade NN1 vad det var och NN1 svarade att hon hade sagt nej. Hon gick igång för att hon blev så frustrerad och ledsen. Det var NN1s röst, att hon var ledsen. Det var så mycket i samtalet som hon inte kan sätta ord på. Hon minns inte allt vad NN1 sa men hon sa i vart fall ”jag sa, nej, mamma”. Hon frågade NN1, ”vad har hänt, har du blivit våldtagen?”. NN1 berättade att hon hade sagt nej. NN1 ville först låta det vara och sa ”Det är ingen som kommer att tro mig”. NN1 var inte som vanligt i telefon. NN1 var lågmäld, frustrerad. Det var det hon hörde. Så brukar NN1 inte låta. NN1 sa ”jag sa nej, mamma, jag ville inte”. Det blev så att hon ställde frågor till NN1. Hon gick upp i varv och blev väldigt känslös. Hennes man fick ta över samtalet. Hon fick inga detaljer av NN1 om vad som hänt. Det enda hon kände var att de måste polisanmäla. Hon förstod inte vem det gällde, men NN1 sa att det var en personal. NN1 berättade att hon hade gått upp till huset för att hon skulle ha telefontid. Men hon berättade inte mer detaljer. Det blev mycket känslor. Hon minns inte om hon lade på luren och hennes man ringde upp, eller om han tog över luren från henne. Hon har pratat med polisen och med NN1, såklart. Det måste ha varit dagen efter. Då var NN1 ledsen. NN1 berättade att hon kom in i huset, att dörren låstes, att de gick uppför trappan och att han hade tvingat henne till sex. Hon upplevde NN1 som ärlig. NN1 var ledsen och arg och hade känslan av att ingen skulle tro på henne. De var uppe i Norrland och övervägde om de skulle åka hem. NN1 kom hem i mitten på januari. NN1 har varit ledsen, arg, avstängd. NN1 har varit mer trygghetssökande efter händelsen. Innan detta var NN1 mer positiv och hade mycket energi.

NN1s jargong med kompisar var att de var väldigt nära, de kramades. NN1 blev ledsen när hon inte fick komma hem över jul. NN1 förstod varför men var inte nöjd med det. Hon vet inte varför NN1 inte fick permission över jul. Det kom aldrig på tal att hon skulle ha så lång permission.

NN1As berättelse

Den här dagen pratade han i telefon med NN1. Det var på eftermiddagen, kvällen. Han tog över ett samtal från sin fru och fortsatte prata med NN1. Det var efter att han förstått att de inte hade något bra samtal, för hans fru var upprörd. Innan han tog över samtalet visste han inte vad det handlade om. NN1 grät, han hörde knappt vad hon sa. NN1 var väldigt upprörd. NN1 sa att en person hade varit på henne. Hon hade bett personen sluta flera gånger, vilket inte skedde. Vad han minns berättade NN1 att hon hade sagt ”nej, nej, nej” och att hon stängt av eller vad hon gjorde. Han frågade NN1 efter namnet på personen och NN1 svarade ”Bahar”. Samtalet bröts. Han ringde upp och sa till NN1 att han skulle ringa polisen. Han sa till NN1 att hon måste svara om det ringde från ett okänt nummer. Han skulle anmäla ett våldtäktsförsök eller en fullbordad våldtäkt. Han fick inga detaljer och ville inte veta allt. Han minns inte om NN1 sa ordet ”våldtäkt” eller om det var han själv som tolkade det som att det var det som hade hänt. Han kände sig extremt upprörd och sa att han skulle ringa polisen och att de skulle ringa upp henne. Han ringde till polisen direkt efteråt och berättade vad han hade fått till sig från NN1.

Efter händelsen har NN1 inte varit riktigt sig själv. Hon blir lätt irriterad. Hon kan börja grina, söker trygghet, värme. Hon är inte den NN1 som hon har varit.

Felicia Magnussons berättelse

Hon och NN1 har känt varandra sedan tidiga tonåren, i fem, sex år. NN1 är som en syster för henne. De har haft kontakt i princip varje dag.

Den aktuella dagen ringde NN1 henne strax efter kl. 18.00. Hon pratade med sin kille och då ringde NN1. Hon svarade och hörde att NN1 grät. Hon frågade vad som hänt och NN1 sa ”han våldtog mig”. Hon frågade NN1 om hon ringt sina föräldrar. Det hade hon inte så de lade på för att NN1 skulle ringa sina föräldrar. Samtalet varade i fem minuter ungefär. NN1 bara grät, det tog kanske en minut, sedan fick hon fram att han hade våldtagit henne. Hon förstod att det var en man men inte vem det var. Hon ringde senare, vid 20-tiden, till avdelningen. Då var NN1 helt likgiltig, hon hade ingen energi i sitt tal. Då berättade NN1 lite mer om vad som hänt. NN1 berättade att hon

hade haft telefontid i en byggnad intill. Han hade följt med och låst upp. Sedan hade han tryckt ner henne i sängen, dragit ned hennes byxor och sedan påbörjat allting. NN1 var ganska likgiltig när hon berättade detta, som att hon var död inombords. NN1 sade aldrig namnet till henne. NN1 har inte sagt namnet Bahar. Hon minns att NN1 berättade att han hade sagt ”det spelar ingen roll om du skriker för ingen kommer höra dig”. Det sa NN1 under det andra samtalet. Hon minns inte så mycket om vad NN1 sade om själva sexakten.

NN1 visar sin kärlek och kan komma fram till henne och säga ”tjena snygging”. De har en jargong att klämma på varandra. Det kan missförstås. Idag, efter händelsen, har NN1 varit väldigt dyster. Hon har inte velat prata om saker. NN1 har berättat att hon har mardrömmar om händelsen.

Liljana Savics berättelse

Hon är behandlingspedagog och har haft avdelningsansvar. Vid den här tidpunkten ansvarade hon för säkerheten på avdelningen. Det innebär bl.a. att hon svarade i telefon och planerade arbetet.

NN1 verkade trivas på Öxnevalla, men ungdomarna är ju inlåsta där och det är ju inte optimalt för dem.

Den här aktuella dagen var Bahar på väg för att hämta NN1s mobiltelefon för att de skulle gå till Norrgården. Det var inget konstigt med det. Omkring 30 minuter senare ringde NN1s pojkvän och sa att NN1 hade blivit våldtagen av ”Peter”. Hon vet inte varifrån han skulle ha fått den uppgiften men han sa att det kom från NN1. Då gick hon till Norrgården, klockan var kanske 18.45, och hittade NN1. Hon frågade NN1 men NN1 sade att ingenting har hänt. Då kröp NN1 ihop i soffan och sa att Peter inte hade något med detta att göra. NN1 berättade att Bahar hade haft sex med henne. NN1 berättade att hon hade ringt sina föräldrar och att de hade ringt polisen som skulle komma och att hon inte ville det. Hon frågade inte NN1 om några detaljer. Hon fick till sig att NN1 tyckte att det var jobbigt att prata om.

Hon ringde till cheferna och de talade om för henne vad hon skulle göra och vad hon inte skulle göra. Hon fick veta att hon skulle ta med NN1 till sjukhuset för en undersökning och det gjorde hon. NN1 sa ingenting i bilen på vägen. NN1 lyssnade på musik och grät lite då och då. Den arbetskollega som var med till sjukhuset visste ingenting om vad det gällde. Under tiden från Norrgården och till dess de åkte till sjukhuset hade NN1 först varit i sitt rum, men sedan själv gått ut till avdelningen. NN1 var med vid prisutdelningen från tipspromenaden och hon satt också och pratade med en kompis som var där.

NN1 har efter händelsen varit utåtagerande och slagit sönder lite saker. Hon hade inte varit utåtagerande tidigare.

Susanne Kohman har bekräftat att NN1 har mått väldigt dåligt efter den här händelsen.

Tingsrättens bedömning

NN1 har lämnat en sammanhängande och detaljerad berättelse om vad som hände vid det aktuella tillfället. Hon har beskrivit upptakten till händelsen och redogjort för vad hon har gjort och vad Bahar Ahmed har gjort under hela tiden i lägenheten vid det aktuella tillfället. Med undantag för själva penetrationsögonblicken, som hon synes ha haft svårt att sätta ord på, har hon lämnat en utförlig beskrivning av händelseförloppet som överensstämmer med åklagarens gärningsbeskrivning. Hon har också, på ett mycket levande sätt, beskrivit de känslor hon upplevt under händelseförloppet. Hennes berättelse framstår som återhållsam, logisk och fri från motsägelser och svårförklarliga moment. Sammantaget finner tingsrätten hennes berättelse trovärdig och tillförlitlig.

NN1s berättelse vinner också stöd av vad de övriga i målet har berättat. Såväl hennes föräldrar som pojkvän och barndomskompis har bekräftat att NN1 ringde till dem omedelbart efter händelsen och var förtvivlad. De har samtliga berättat att NN1 gjorde klart för dem att hon utsatts för ett sexuellt övergrepp av en person i personalen. Liljana Savic har också berättat att NN1 först inte ville berätta vad som hänt men att det så småningom stod klart att det handlade om ett sexuellt övergrepp. Det saknas skäl att ifrågasätta tilltron till någon av de vittnen som hörts i målet.

Genom vad NN1 har berättat, vilket vinner stöd av de vittnen som hörts i målet, står det klart att NN1 direkt efter samlagen i lägenheten var mycket ledsen, att hon sökte stöd hos dem som stod henne nära och att hon för dem berättade att hon hade blivit utsatt för ett sexuellt övergrepp. Det framstår som ett synnerligen märkligt agerande om det i själv verket förhöll sig så som Bahar Ahmed har berättat, nämligen att det var NN1 som efter en längre tids uppvaktande av honom tog initiativ till att ha sex med honom, på det sätt som han har beskrivit.

Bahar Ahmeds berättelse om hur samlagen gick till är därtill påfallande detaljfattiga, särskilt när det kommer till hans beskrivning av hur NN1 agerade. Under sin spontana berättelse har han inte beskrivit något annat aktivt agerande från NN1s sida än att hon gick fram till honom och kysste honom. Först på åklagarens och målsägandens direkta frågor kring vad NN1 gjorde som fick honom att tro att hon ville ha samlag med honom har han gett exempel på vad NN1 ska ha gjort. Inte heller då har han emellertid kunnat berätta om detta på ett sammanhängande sätt. Hans berättelse består till övervägande del av påståenden om att han inte har gjort det som NN1 har berättat om. Hur samlagen i stället enligt hans mening ska ha gått till har han inte kunnat lämna annat än mer begränsade uppgifter om. Sammantaget finner tingsrätten att Bahar Ahmeds berättelse inte framstår som självupplevd och att den inte är trovärdig.

Vid en samlad bedömning kommer tingsrätten fram till att NN1s berättelse är trovärdig och tillförlitlig och att den vinner ett så starkt stöd av vad de av åklagaren åberopade vittnena har berättat, att hennes berättelse ska läggas till grund för bedömningen i målet. Genom vad NN1 har berättat är det styrkt att Bahar Ahmed har genomfört samlagen med henne på det sätt som åklagaren har angett i gärningsbeskrivningen. Bahar Ahmed ska därmed dömas för våldtäkt mot barn i enlighet med åklagarens förstahandsyrkande.

STRAFFMÄTNING OCH PÅFÖLJDSVAL

Straffskalan för våldtäkt mot barn är fängelse i lägst två och högst sex år. För grov våldtäkt mot barn är föreskrivet ett lägsta straff om fem års fängelse, vilket i praktiken

innebär att den straffskala som tingsrätten har att placera det nuvarande brottet på sträcker sig från två år och upp till fem års fängelse.

Utgångspunkten för bedömningen är således ett minimistraff om två års fängelse. Att NN1 var ung och tvångsplacerad har beaktats redan vid brottsrubriceringen och ska därför inte beaktas ytterligare vid straffmätningen. I försvårande riktning beaktar tingsrätten emellertid att det har varit fråga om flera samlag, att NN1 inte har deltagit frivilligt i samlagen och att gärningen har haft flera särskilt kränkande inslag, såsom att Bahar Ahmed under samlagen har dragit NN1 i håret och tryckt sin penis mot hennes mun för att förmå henne att öppna munnen. NN1 har emellertid inte åsamkats några fysiska skador och hon har varit noga med att betona att Bahar Ahmed inte har orsakat henne fysisk smärta. Vid en samlad bedömning kommer tingsrätten därför fram till att gärningen har ett straffvärde på 2 år och sex månaders fängelse. Annan påföljd än fängelse är utesluten.

HÄKTNING

Bahar Ahmed döms nu till fängelse i två år och sex månader. Straffets längd medför i sig att det finns en risk för att han undandrar sig lagföring eller straff om han skulle försättas på fri fot. Därtill måste beaktas att Bahar Ahmed också är bulgarisk medborgare och att han uppgett att hans hustru som också kommer från Bulgarien inte har etablerat sig på den svenska arbetsmarknaden. Det finns därför skäl att besluta Bahar Ahmed ska vara fortsatt häktad till dess verkställigheten av fängelsestraffet kan påbörjas.

ENSKILT ANSPRÅK

Till följd av tingsrättens bedömning i ansvarsdelen ska Bahar Ahmed förpliktas att ersätta NN1 för den kränkning som gärningen har inneburit och för den skada som gärningen har gett upphov till.

Det yrkade beloppet avseende sveda och värk överensstämmer med de schablonbelopp som brukar dömas ut i liknande fall.

Det yrkade beloppet avseende kränkning överstiger det schablonbelopp om 100 000 kr som döms ut i de fall gärningen inte har innefattat annat våld eller tvång än det som ligger i att brottet har riktats mot ett barn. I detta fall har emellertid gärningen innefattat även annat tvång och våld, på det sätt som tingsrätten ovan har redogjort för. Det yrkade beloppet om 125 000 kr framstår därför som skäligt.

Till följd av vad som ovan har redogjorts för ska det enskilda anspråket bifallas fullt ut.

BESLAG

Beslagsyrkandena är lagligen grundade och ska därför bifallas.

ERSÄTTNING

Jur. kand. Bodil Ericsson

Jur. kand. Bodil Ericsson har yrkat ersättning med sammanlagt 53 461 kr, varav 33 203 kr avseende arbete, motsvarande 23,3 timmar. Den begärda ersättningen framstår som skälig och Bodil Ericsson ska därför tillerkännas det yrkade beloppet.

Advokat Beatrice Råmsell

Advokat Beatrice Råmsell har yrkat ersättning med sammanlagt 121 390 kr, varav 60 562 kr avseende arbete, motsvarande 42,5 timmar.

Åklagaren har i yttrande över kostnadsräkningen till tingsrätten anfört att antalet timmar är väl högt tilltaget, särskilt mot bakgrund av förundersökningens begränsade omfattning, den tilltalades medgivande av de väsentliga faktiska omständigheterna och utredningens förhållandevis okomplicerade natur.

Tingsrätten delar bedömningen att antalet timmar ligger högt. Advokat Råmsell har emellertid lämnat en utförlig redogörelse för de åtgärder hon vidtagit. Varken åtgärderna i sig eller den tid som har lagts på dessa framstår som onödiga eller orimliga. Hon bör därför tillerkännas ersättning för alla arbetade timmar.

Det som framförallt medför att det yrkade beloppet i advokat Råmsells kostnadsräkning är högt är den tidsspillan om totalt 24 timmar som hon också har yrkat ersättning för. Detta har emellertid sin förklaring i den praxis som etablerats att i de fall där advokaten har sin verksamhet på annan ort och inte har medgetts ersättning för merkostnader till följd av detta, ändå medge kostnader till följd av resor upp till 10 mil från tingsrätten. Hon bör därför beviljas ersättning även för denna post i enlighet med sitt yrkande.

ÖVRIGT

Bahar Ahmed döms för brott med fängelse i straffskalan och han ska därför förpliktas att betala lagstadgad avgift till brottsofferfonden.

ÖVERKLAGANDE, se bilaga (TR-01)

Överklagande ska ha kommit in till tingsrätten senast den 5 mars 2021 och ställas till Hovrätten för Västra Sverige.

På tingsrättens vägnar

Sara Lindman

Avräkningsunderlag, se bilaga

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelseid 19900408-8119	Datum för dom/beslut 2021-02-12
Efternamn Ahmed	Förnamn BAHAR Halid

Personen har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad* i Sverige eller utomlands med anledning av brott som prövats i målet eller som påföljden avser. Frihetsberövandet har ägt rum under nedan angivna tider.

*på sätt som avses i 2 § lagen (2018:1250) om tillgodoräknande av tid för frihetsberövande

Frihetsberövad

Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet
(lämna tomt för ett frihetsberövande som pågår)

2020-12-21	
------------	--

Samtidig verkställighet av påföljd i annat mål

- ☐ Kriminalvården har underrättat domstolen om att personen har påbörjat verkställighet eller har verkställt påföljd i annat mål under den tid som han eller hon varit berövad friheten (2–4 §§ förordning (2019:96) om tillgodoräknande av tid för frihetsberövande).

Tidigare frihetsberövanden av betydelse för avräkningen

- ☐ Domstolen har i avgörandet helt eller delvis undanröjt påföljden i tidigare dom, beslut eller strafföreläggande, och det finns uppgifter om frihetsberövanden i tidigare meddelade domar, beslut eller avräkningsunderlag som har betydelse för avräkningen.

Observera: När domstolen lämnar domen/beslutet eller domsbeviset till Kriminalvården ska tidigare domar/beslut med eventuella avräkningsunderlag och avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen bifogas, om det finns uppgifter där som har betydelse för avräkningen (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

Underskrift

Namnförtydligande

Om domstolens behandling av personuppgifter, se www.domstol.se/personuppgifter. Kontakta oss för information på annat sätt.

Besöksadress

Rådhuset,
Österlånggatan 35-37

Telefon

033-17 70 00

Öppettider

måndag - fredag
08:00-16:00

Postadress

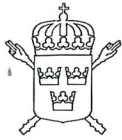
Box 270
501 13 Borås

E-post

sodra.boras@dom.se

Webbplats

www.borastingsratt.se

ÅKLAGARMYNDIGHETEN
Åklagarområde Väst-Bergslagen
Åklagarkammaren i Borås
Kammaråklagare Martin.K Svensson

Stämningsansökan

2021-01-21

Sida 1(3)

Handling 73

Ärende AM-183476-20

Handläggare 404A-21

Ange dessa uppgifter vid kontakt med myndigheten

BORÅS TINGSRÄTT

Södra enheten

BORÅS TINGSRÄTT

Södra enheten

INKOM: 2021-02-08

MÅLN: B 4319-20

MÅLN: B 4319-20

AKTBIL: 21

Justerat av åklagaren
vid huvudförhandling
IANLI

Borås tingsrätt

B 4319-20

Häktat mål

Åklagarbundet

Stämningsansökan

Tilltalade

Bahar Halid Ahmed (19900408-8119)

Medborgare i Bulgarien, Sverige.

Företräds av advokat Beatrice Eddysson Rämssell.

- Anhållen i frånvaro 2020-12-21, Gripen 2020-12-22, Häktad 2020-12-23.

Ansvarsyrkanden m.m.

VÅLDTÄKT MOT BARN

5000-K1561004-20

Bahar Ahmed har haft oralt och vaginalt samlag med målsäganden som var 17 år och för vars vård och tillsyn Ahmed svarade på grund av en myndighets beslut.

Vid bedömningen skall det särskilt beaktas att Ahmed har använt våld genom att trycka sig mot målsäganden, vrida och putta ner henne i sängen, dra ner henne, dra av henne byxorna, dra i hennes hår samt genom att dra till sig hennes huvud och trycka upp hennes mun.

Det hände den 21 december 2020 på Öxnevalla ungdomshem, Brännared 1, Öxnevalla, Marks kommun.

Bahar Ahmed begick gärningen med uppsåt. Han var åtminstone oaksam beträffande omständigheten att målsäganden var under 18 år.

Lagrum: 6 kap 4 § 2 st brottsbalken

Ansvarsyrkande i andra hand

VÅLDTÄKT

I andra hand har Bahar Ahmed, tid och plats som ovan, genomfört oralt och vaginalt samlag med målsäganden som inte deltog frivilligt. Deltagandet har varit en följd av det våld som beskrivs ovan och Ahmed har förmått målsäganden att delta genom att allvarligt missbruka att målsäganden stod i beroendeställning till honom.

Lagrum: 6 kap 1 § brottsbalken

Målsägande

Sekretess NN 2

Åklagaren för ej talan

Företräds av biträdande jurist Bodil Ericsson.

Särskilda yrkanden

1. Det yrkas att beslaget av ~~angivet gods~~ ^{trösor}, beslagtaget från målsäganden, ska bestå tills domen vinner laga kraft: 2020-5000-BG158873.1. Det beslagtagna ska därefter återlämnas.
2. Det yrkas att beslaget av kalsonger, beslagtaget hos Bahar Ahmed, ska bestå tills domen vinner laga kraft: 2020-5000-BG158944.1. Det beslagtagna ska därefter återlämnas.
3. Det yrkas att beslaget av textilklipp och täcken, beslagtaget från Öxnevalla ungdomshem, ska bestå tills domen vinner laga kraft:
2020-5000-BG159204.1
2020-5000-BG159204.2
2020-5000-BG159204.3
2020-5000-BG159204.4. Det beslagtagna ska därefter återlämnas.

Muntlig bevisning

1. Förhör med målsäganden NN 2
2. Förhör med den tilltalade **Bahar Ahmed** som förnekar brott.
3. Förhör med vittnet NN 14 angående vad målsäganden sagt till henne och hur hon reagerat för att bevisa åtalet.
4. Förhör med vittnet NN 15 angående vad målsäganden sagt till honom och hur hon reagerat för att bevisa åtalet.
5. Förhör med vittnet **Felicia Magnusson** angående vad målsäganden sagt till henne och hur hon reagerat för att bevisa åtalet.

6. Förhör med vittnet **Hannah Bergström Lundin** angående vad målsäganden sagt till henne och hur hon reagerat för att bevisa åtalet.
7. Förhör med vittnet **Ljiljana Savic** angående vad som ägde rum efter våldtäkten och om målsäganden har visat några reaktioner för att bevisa åtalet.
8. Förhör med vittnet **Kohmann Susanne** angående den tilltalades anställning och befogenheter för att bevisa åtalet.

Övrig bevisning

1. Förvaltningsrättens avgörande (förundersökningsprotokoll s. 4) för att bevisa att målsäganden har varit under vård enligt LVU .
2. Anställningsbevis (förundersökningsprotokoll s. 61) för att bevisa den tilltalades anställning som behandlingsassistent.
3. Personalens särskilda befogenheter (tilläggsprotokoll s. 4-6) för att bevisa vilken roll och vilka befogenheter den tilltalade hade i förhållande till målsäganden.
4. Uppgift i journalutdrag (tilläggsprotokoll s. 36) för att bevisa ömhet efter våldtäkten.

Handläggning

Beräknad tidsåtgång för förhandlingen: 1 heldag (halvdag i reserv)

Förslag till huvudförhandlingsplan:

Sakframställan, förhör med målsäganden och förhör med tilltalad under förmiddagen.

Vittnen från kl. 13 (15 min per vittne) och därefter personalia och pläderingar.

Hur man överklagar

Dom i brottmål, tingsrätt

TR-01

Vill du att domen ska ändras i någon del kan du överklaga. Här får du veta hur det går till.

Överklaga skriftligt inom 3 veckor

Ditt överklagande ska ha kommit in till domstolen inom 3 veckor från domens datum. Sista datum för överklagande finns på sista sidan i domen.

Överklaga efter att motparten överklagat

Om ena parten har överklagat i rätt tid, har den andra parten också rätt att överklaga även om tiden har gått ut. Det kallas att anslutningsöverklaga.

En part kan anslutningsöverklaga inom en extra vecka från det att överklagandetiden har gått ut. Ett anslutningsöverklagande måste alltså komma in inom 4 veckor från domens datum.

Ett anslutningsöverklagande upphör att gälla om det första överklagandet dras tillbaka eller av något annat skäl inte går vidare.

Så här gör du

1. Skriv tingsrättens namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att domen ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att hovrätten ska ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).
3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis.

Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet.

Vill du ha nya förhör med någon som redan förhörts eller en ny syn (till exempel besök på en plats), ska du berätta det och förklara varför.

Tala också om ifall du vill att målsäganden ska komma personligen vid en huvudförhandling.

4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer.
Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer.
Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skriv under överklagandet själv eller låt ditt ombud göra det.
6. Skicka eller lämna in överklagandet till tingsrätten. Du hittar adressen i domen.

Vad händer sedan?

Tingsrätten kontrollerar att överklagandet kommit in i rätt tid. Har det kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att domen gäller.

Om överklagandet kommit in i tid, skickar tingsrätten överklagandet och alla handlingar i målet vidare till hovrätten.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning, kan även hovrätten skicka brev på detta sätt.

Prövningstillstånd i hovrätten

När överklagandet kommer in till hovrätten tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning.

Om du *inte* får prövningstillstånd gäller den överklagade domen. Därför är det viktigt att i överklagandet ta med allt du vill föra fram.

När krävs det prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

I brottmålsdelen behövs prövningstillstånd i två olika fall:

- Den åtalade har dömts enbart till böter.
- Den åtalade har frikänts från ett brott som inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Skadeståndsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en begäran om skadestånd. Undantag kan gälla när en dom överklagas i brottmålsdelen, och det är kopplat en begäran om skadestånd till brottet. Då krävs inte prövningstillstånd för skadeståndsdelen om

- det inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen eller om
- hovrätten meddelar prövningstillstånd i brottmålsdelen.

Beslut i övriga frågor

I de mål där det krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen (se ovan), krävs det också prövningstillstånd för sådana beslut som bara får överklagas i samband med att domen överklagas. Beslut som kan överklagas särskilt kräver inte prövningstillstånd.

När får man prövningstillstånd?

Hovrätten ger prövningstillstånd i fyra olika fall.

- Domstolen bedömer att det finns anledning att tvivla på att tingsrätten dömt rätt.
- Domstolen anser att det inte går att bedöma om tingsrätten har dömt rätt utan att ta upp målet.
- Domstolen behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
- Domstolen bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Vill du veta mer?

Ta kontakt med tingsrätten om du har frågor. Adress och telefonnummer finns på första sidan i domen.

Mer information finns på www.domstol.se.